

I. Disposicions generals

COMUNITAT AUTÒNOMA DE CATALUNYA

7380 *LLEI 1/2001 de 15 de març, de mediació familiar de Catalunya.* («BOE» 91, de 16-4-2001.)

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 1/2001, de 15 de març, de mediació familiar de Catalunya,

PREÀMBUL

Aquesta Llei dóna resposta a l'article 79.2 i a la disposició final tercera de la Llei 9/1998, del 15 de juliol, del Codi de família, i regula la mediació familiar d'acord amb les bases establertes per l'esmentada disposició final i d'acord amb els principis generals que informen la institució de la mediació.

La mediació, en general, com a institució complexa, en la mesura que comporta la presència i la intervenció d'una tercera persona, és aplicable a diferents àmbits i consisteix en un mètode de resolució de conflictes que es caracteritza per la intervenció d'una tercera persona imparcial i experta, sigui a iniciativa pròpia de les parts, sigui a indicació d'una autoritat judicial, que té com a objecte ajudar les parts i facilitar-los l'obtenció per elles mateixes d'un acord satisfactori.

La mediació familiar, i concretament la modalitat encaminada a la solució extrajudicial dels conflictes matrimonials, aparegué als Estats Units d'Amèrica. A la segona meitat dels anys setanta bona part dels estats de la Unió ja disposaven de serveis de mediació vinculats als tribunals.

Cal cercar la causa determinant de l'extensió ràpida de la mediació familiar en aquell país en l'augment espectacular del nombre de divorcis, amb l'increment conseqüent de la litigiositat matrimonial i dels costos processals.

Aquestes mateixes circumstàncies, que es produeixen cada vegada més en molts altres països desenvolupats, han provocat la implantació generalitzada de la mediació familiar, subjecta, naturalment, a diferents característiques i matisacions, però, arreu, amb la mateixa finalitat: la solució extrajudicial de la conflictivitat matrimonial.

A part de la mediació com a mitjà de solució dels conflictes matrimonials, aquesta Llei dóna una resposta coherent a la institucionalització recent que han assolit les unions estables en el si del dret civil català, arran de la Llei 10/1998, del 15 de juliol, d'unions estables

de parella. Aquesta ha comportat el reconeixement de drets i obligacions entre els convivents, els quals poden exigir-los davant els tribunals.

La mediació regulada per aquesta Llei pot esdevenir, per tant, un instrument vàlid per a reduir també part de la nova conflictivitat judicial que es pugui derivar de l'aplicació de la Llei d'unions estables de parella, i també per a traslladar a aquest àmbit els efectes beneficiosos que es deriven de l'autocomposició de conflictes que la mediació comporta.

Val a dir que, si inicialment la mediació es dirigia principalment a la reconciliació de la parella, actualment s'orienta més vers l'assoliment dels acords necessaris per a la regulació de la ruptura, com són els relatius a l'exercici de la potestat, la custòdia dels fills, el règim de visites, els aliments i, si escau, l'atribució de l'habitatge familiar, la pensió compensatòria o els altres aspectes que, d'acord amb la legislació aplicable i les circumstàncies del cas, correspongui de regular.

A Europa, la mediació familiar ha estat una solució eficaç dels conflictes familiars, tant des del punt de vista de la prevenció com de la resolució d'aquests, aplicada pels països de la Unió Europea més avançats en polítiques socials.

Molt recentment, el Comitè de Ministres del Consell d'Europa, que ja havia impulsat, anys enrere, en l'àmbit de la família, solucions alternatives a la via judicial, en la Recomanació núm. R (98) I, del 21 de gener de 1998, sobre la mediació familiar, insta els governs dels estats membres a instituir-la o, si és el cas, a vigoritzar la que ja tenen.

La dita Recomanació conté una extensa exposició de motius en la qual es formulen una sèrie de principis sobre la mediació que han estat degudament recollits en aquesta Llei. Cal destacar l'atenció especial que ha de tenir la persona mediatadora en la qüestió de saber si s'ha produït violència entre les parts o si és possible que es produeixi en el futur.

La Llei del divorci del 1981 constitueix el primer referent legal a Espanya que faculta les parts per a pactar els efectes de la seva ruptura i establir el conveni regulador de la separació o divorci, sense derivar la solució cap a la via arbitral o judicial. A més, en el procediment que es tramita de comú acord, es preveu la possibilitat que hi intervingui un sol advocat o advocada, la intervenció del qual, en interès de les dues parts, el revesteix d'un cert caràcter de componedor.

A Catalunya i el País Basc, la situació és diferent. En aquesta darrera comunitat funciona, des de fa uns anys, un servei de mediació familiar subvencionat pel Govern autònom amb la participació dels serveis socials locals.

A Catalunya, els equips psicosocials, integrats per psicòlegs i treballadors socials, adscrits als jutjats de família amb la funció d'assessorar l'autoritat judicial, especialment en la presa de decisions relatives als fills menors d'edat, han ampliat aquesta funció amb l'assessorament a les parts en litigi, que continuen tenint, de conformitat amb el Codi de família vigent, la facultat de regular,

de comú acord, els efectes de la separació, el divorci o la nul·litat de llur matrimoni.

D'aquesta manera, ha sorgit de la pràctica i l'experiència acumulada durant uns anys d'assessorament en el doble vessant a l'autoritat judicial i a les persones litigants, un model de mediació familiar que s'aplica a Catalunya amb un resultat positiu.

Aquesta Llei recull i canalitza totes aquestes experiències amb la finalitat d'institucionalitzar, potenciar i estendre a tot Catalunya la mediació familiar, que encaixa perfectament en el nostre ordenament jurídic perquè la mediació familiar retorna a les parts el poder de decisió per a resoldre la crisi del matrimoni o de la unió estable de parella, o les desavinences del pare i la mare en relació amb els fills comuns menors d'edat o discapacitats i els altres conflictes familiars que preveu la Llei en matèria d'aliments i de tutela, en concordança amb el principi d'autonomia de la voluntat, un dels principis generals que informen el dret civil de Catalunya, i afaforeix les solucions pactades, en la línia del pactisme, que constitueix una altra nota característica de la mentalitat i de la concepció jurídica del poble català.

Amb aquests objectius, la Llei regula els aspectes jurídics fonamentals de la mediació familiar i crea el Centre de Mediació Familiar de Catalunya, que assumeix la responsabilitat de fomentar i organitzar el servei públic d'aquesta activitat, sense el propòsit d'abastar la mediació que es pugui produir al marge de la seva intervenció, amb ple respecte a la voluntat dels ciutadans i a les iniciatives privades que ja han nascut en forma associativa i han assolit una experiència teòrica i pràctica en l'àmbit de la mediació. Regula també la intervenció dels col·legis professionals afectats, i els dóna unes tasques importants en els àmbits de la formació i la capacitació de la persona mediadora mitjançant la possibilitat de creació de serveis de mediació familiars dependents dels mateixos col·legis professionals, com també deontològiques i sancionadores.

Aquesta Llei s'estructura en cinc capítols.

El capítol I estableix les disposicions generals que han de regir l'actuació del Centre de Mediació Familiar de Catalunya i dels serveis de mediació familiar dependents dels col·legis professionals o d'aquests mateixos col·legis professionals: les funcions que han de complir; els àmbits d'aplicació de la mediació; les persones legítimes; la titulació i la formació de les persones mediadores, respecte a les quals aquesta Llei opta pel model simple o unipersonal; la naturalesa dels acords, prioritzant l'interès superior dels fills, i els requisits d'accés a la gratuïtat del servei.

El capítol II és dedicat a la regulació de les característiques de la mediació familiar: la voluntarietat, la confidencialitat, la imparcialitat i l'assessorament tècnic de què han de disposar les persones mediadores. Les dues primeres característiques garanteixen, respectivament, la llibertat i la intimitat de les parts, i les altres dues garanteixen la qualitat del servei. Finalment, el caràcter personalíssim de la institució manté la coherència amb l'alludit retorn a les parts del poder d'assolir per elles mateixes la solució del conflicte.

El capítol III regula el desenvolupament de la mediació i n'estableix una tramitació molt simple, que permet limitar-ne la durada i evitar que es pugui utilitzar com un mecanisme dilatori de la separació i el divorci.

El capítol IV crea els registres de persones mediadores, que són les úniques que poden exercir la funció de mediació regulada per aquesta Llei.

El capítol V estableix el règim sancionador.

La Llei conclou amb dues disposicions finals: una, pel que fa a l'habilitació per al desplegament reglamentari que correspongui, i l'altra, sobre l'entrada en vigor.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. Aquesta Llei té per objecte regular la mediació familiar com a mesura de suport a la família i com a mètode de resolució de conflictes en els supòsits que recull aquesta Llei, per a evitar l'obertura de procediments judicials de caràcter contenciós i posar fi als ja iniciats o reduir-ne l'abast.

2. Els col·legis professionals que incorporen les persones que duen a terme mediacions en l'àmbit d'aquesta Llei poden organitzar els seus serveis de mediació familiar.

Article 2. *Organització.*

1. Es crea el Centre de Mediació Familiar de Catalunya, entitat sense personalitat jurídica pròpia, adscrita al Departament de Justícia, que té per objecte promoure i administrar la mediació regulada per aquesta Llei i facilitar que s'hi pugui accedir.

2. El Centre de Mediació Familiar de Catalunya és l'encarregat de designar la persona mediadora en les mediacions que se sol·liciten a instàncies de l'autoritat judicial o de les persones interessades.

3. Les persones interessades també es poden adreçar als serveis de mediació familiar dels col·legis professionals que incorporen els professionals que duen a terme mediacions en l'àmbit d'aquesta Llei.

4. Els col·legis professionals fan funcions de formació, capacitació de les persones mediadores, i també una funció deontològica i disciplinària respecte als col·legiats que exerceixen la mediació.

5. Els col·legis professionals han de col·laborar en el foment de la mediació regulada per aquesta Llei.

Article 3. *Funcions del Centre de Mediació Familiar de Catalunya.*

Per a complir el seu objecte, el Centre de Mediació Familiar de Catalunya exerceix les funcions següents:

- a) Fomentar i difondre la mediació en l'àmbit familiar establerta per aquesta Llei.
- b) Estudiar les tècniques de mediació familiar.
- c) Gestionar el Registre general de persones mediadores.
- d) Homologar, a l'efecte de la inscripció de les persones mediadores en els registres corresponents, els estudis, els cursos i la formació específica en matèria de mediació.
- e) Designar, si escau, a proposta dels serveis de mediació familiar dels diversos col·legis professionals, la persona mediadora quan no ho fan les parts.
- f) Fer el seguiment de les mediacions i arbitrar la solució de les qüestions organitzatives que se susciten en relació amb el procés de mediació i no formen part de l'objecte sotmès a mediació.
- g) Elaborar propostes i emetre els informes sobre el procés de mediació que, en relació amb les seves funcions, li siguin demanats per la persona titular del Departament.
- h) Elaborar una memòria anual de les activitats dutes a terme pel Centre.
- i) Trametre al col·legi professional corresponent les queixes o les denúncies que es presentin com a conseqüència de les actuacions de les persones mediadores inscrites en els seus registres i fer-ne el seguiment.

Article 4. Funcions dels Col·legis professionals.

Són funcions dels col·legis professionals que integren els professionals que duen a terme mediacions en l'àmbit d'aquesta Llei:

1. Portar el Registre de persones mediadores que estiguin col·legiades, declarar-ne la capacitat i comunicar-ne les altes i baixes al Centre de Mediació Familiar de Catalunya.
2. Proposar al Centre de Mediació Familiar de Catalunya la persona mediadora quan les parts s'adreixin al col·legi professional.
3. Comunicar al Centre de Mediació Familiar de Catalunya les mesures adoptades com a conseqüència dels expedients disciplinaris que hagin estat incoats a persones mediadores.
4. Fer el seguiment de les mediacions portades a terme pels col·legiats.
5. Programar i dur a terme la formació específica en l'àmbit de la mediació.
6. Col·laborar amb el Centre de Mediació Familiar de Catalunya en el foment i la difusió de la mediació.
7. Estudiar les tècniques de mediació familiar.
8. Elaborar propostes i emetre els informes sobre el procés de mediació que, en relació amb les seves funcions, li siguin demanats pel Centre de Mediació Familiar de Catalunya.
9. Trametre al Centre de Mediació Familiar de Catalunya una memòria anual de les activitats del col·legi professional en l'àmbit de la mediació.

Article 5. *Persones legitimades i àmbit de la mediació.*

1. Són legitimades per a instar la mediació familiar que regula aquesta Llei les persones unides per vincle matrimonial o que formen una unió estable de parella i les que, sense formar una unió estable de parella, tenen fills comuns, per a la solució de conflictes en les situacions que s'indiquen:

Primer. Persones unides pel vincle matrimonial:

- a) En les crisis de convivència sorgides abans de la iniciació de qualsevol procés judicial, per a arribar als acords necessaris i per a canalitzar i simplificar el conflicte per la via judicial del comú acord, quan les parts ja han decidit trencar la convivència.
- b) En l'elaboració dels acords necessaris per a l'assoliment del conveni regulador de la separació o el divorci contenciosos.
- c) En l'establiment de les mesures en execució de les sentències de nul·litat de matrimoni civil.
- d) En el compliment de les sentències recaigudes en els procediments de separació i divorci de matrimoni.
- e) En la modificació de les mesures establertes per resolució judicial ferma, per raó de circumstàncies sobrevingudes.

Segon. Persones que formen una unió estable de parella, regulada per la Llei 10/1998, del 15 de juliol, d'unions estables de parella:

- a) En les crisis de convivència sorgides abans de la iniciació de qualsevol procés judicial, per a canalitzar de mutu acord els efectes de la ruptura de la unió i, si és el cas, simplificar el conflicte.
- b) En les qüestions que fan referència als fills comuns menors d'edat o discapacitats, tant en el curs de la convivència, amb motiu de la ruptura o després d'aquesta.
- c) En l'establiment de les mesures en execució de les sentències relatives al pagament de compensacions econòmiques o de pensions periòdiques.

d) En la modificació de les mesures aprovades per resolució judicial ferma, per raó de circumstàncies sobrevingudes.

Tercer. Persones no incloses en els apartats primer i segon, en les qüestions que sorgeixen en l'exercici de la potestat respecte als fills comuns.

2. També pot demanar la mediació regulada per aquesta Llei qualsevol persona que tingui un conflicte per raó d'aliments entre parents o d'institucions tutelars.

3. Fora dels casos fixats pels apartats 1 i 2, les persones interessades a sol·licitar els serveis d'una persona mediadora es poden adreçar als registres dels col·legis professionals, però no és aplicadora aquesta Llei a la mediació que es dugui a terme, excepte en el capítol V pel que fa a la persona mediadora.

Article 6. *Naturalesa dels acords.*

1. Les qüestions que es poden sotmetre a la mediació familiar, en el marc de les situacions detallades en l'article 5 i, en conseqüència, els acords que s'adoptin, s'han de referir sempre a matèries de dret privat dispositiu susceptibles d'ésser plantejades judicialment.

2. Els acords que s'adopten, si hi ha fills, han de donar prioritat a l'interès superior i al benestar dels fills i, per consegüent, establir les solucions més apropiades per a tots els aspectes referits a la vida i el desenvolupament de la personalitat dels fills.

3. En el cas que no hi hagi fills comuns o que siguin majors d'edat o emancipats, s'ha de donar prioritat a l'interès del cònjuge o del membre de la parella més necessitat, en atenció a criteris d'edat, de situació laboral, de salut física i psíquica i de durada de la convivència, de conformitat, en tots els casos, amb el que estableixen el Codi de família i la Llei 10/1998, del 15 de juliol, d'unions estables de parella.

Article 7. *El mediador o mediadora.*

1. El mediador o mediadora ha d'ésser una persona que exerceixi d'advocat, de psicòleg, de treballador social, d'educador social o de pedagog i que estigui col·legiada en el col·legi professional respectiu.

2. La condició de mediador o mediadora ha d'ésser declarada d'acord amb l'experiència professional i la formació específica que s'estableixin per reglament.

Article 8. *Requisits previs.*

1. Les parts que se sotmeten a la mediació familiar han d'acceptar les disposicions i la tramitació establertes per aquesta Llei. També han d'acceptar les tarifes de la mediació, les quals han d'ésser facilitades abans d'iniciar-la, llevat que gaudeixin del dret a la gratuïtat que estableix l'article 9.1.

2. La mediació es pot convenir abans de la iniciació de les actuacions judicials o en el curs d'aquestes, però en aquest darrer cas han d'haver quedat en suspens a petició d'una de les parts, acceptada per l'altra, o de totes dues parts de comú acord.

3. Les parts poden designar de comú acord la persona mediadora entre les inscrites en el Registre General del Centre de Mediació Familiar de Catalunya o en els registres de col·legis professionals. Altrament, han d'acceptar la que sigui designada pel Centre.

4. Ha d'haver transcorregut un any, com a mínim, des que s'hagi donat per acabada una anterior mediació sobre un mateix objecte o que aquesta hagués estat intentada sense acord, per tal que pugui haver-hi una

nova mediació, llevat que el Centre de Mediació Familiar de Catalunya aprecii circumstàncies sobrevingudes que aconsellin abans una nova mediació, en especial, per a evitar un greu perjudici dels fills, si són menors o discapacitats.

Article 9. *Supòsits de gratuïtat de la mediació.*

1. La mediació és gratuïta per a les persones que són beneficiàries del dret a l'assistència jurídica gratuïta o que podrien ésser-ho per tal com reuneixen les condicions necessàries i la Comissió d'Assistència Jurídica Gratuïta així els ho reconegui.

2. La gratuïtat de la mediació s'atribueix individualment, segons la capacitat econòmica de cada part.

3. La part que no gaudeix del dret a la gratuïtat ha d'abonar la meitat del cost de l'activitat.

Article 10. *Abast de la mediació.*

La mediació parcial es limita a tractar algunes de les matèries relatives a la custòdia dels fills, a l'exercici de la potestat del pare i de la mare, al règim de visites, a l'ús de l'habitatge familiar o a les econòmiques. Si abasta totes les matèries esmentades es tracta de mediació total.

CAPÍTOL II

Característiques de la mediació familiar

Article 11. *Voluntarietat.*

1. La mediació familiar està basada en el principi de voluntarietat, segons el qual les parts no solament són lliures d'acollir-se o no a la mediació, sinó també de desistir-ne en qualsevol moment.

2. La persona mediadora també pot donar per acabada la mediació en el moment que aprecii manca de col·laboració en una de les parts o no-respecte de les condicions establertes, i també la pot donar per acabada si el procés esdevé inútil per a la finalitat perseguida, ateses les qüestions sotmeses a la mediació. Aquesta decisió es trasllada al servei corresponent del col·legi professional a què pertany la persona mediadora, el qual, en el termini d'un mes, ratifica l'acabament o demana al Centre de Mediació Familiar de Catalunya una nova designació.

Article 12. *Imparcialitat.*

1. La persona mediadora té el deure de la imparcialitat i, en conseqüència, ha d'ajudar els participants a assolir els acords pertinents sense imposar cap solució ni mesura concreta ni prendre-hi part.

2. Si en un moment determinat hi ha conflicte d'interessos entre les parts i la persona mediadora, o algun vincle de parentiu per consanguinitat o afinitat fins al quart grau, amistat íntima o enemistat manifesta entre la persona mediadora i una de les parts, la persona mediadora n'ha de declinar la designació. En cas de dubte, la persona mediadora pot demanar un informe al seu col·legi professional.

3. En cas que es produeixi algun dels supòsits establerts per l'apartat 2 i la persona mediadora no n'hagi declinat la designació, la part pot, en el termini de cinc dies des que té coneixement de la designació de la persona mediadora, recusar-ne el nomenament mitjançant escrit motivat on faci constar les causes de la recusació. Aquest escrit s'ha de presentar davant el Centre de Mediació Familiar de Catalunya.

Article 13. *Confidencialitat.*

1. En la mesura que en el curs de la mediació es pot revelar informació confidencial, la persona mediadora i les parts han de mantenir el deure de confidencialitat en relació amb la informació que s'hi tracti. En compliment d'aquest deure, les parts es comprometen a mantenir-ne el secret i, per tant, renuncien a proposar la persona mediadora com a testimoni en algun procediment que afecti l'objecte de la mediació; també la persona mediadora ha de renunciar a actuar com a perit en els mateixos casos.

2. Les actes que s'elaboren al llarg del procés de mediació tenen caràcter reservat.

3. No és subjecta al deure de confidencialitat establert pels apartats 1 i 2 la informació obtinguda en el curs de la mediació que:

a) No és personalitzada i s'utilitza per a finalitats de formació o recerca.

b) Comporta una amenaça per a la vida o la integritat física o psíquica d'una persona.

4. En qualsevol cas, la persona mediadora està obligada a informar les autoritats competents de les dades que puguin revelar l'existència d'una amenaça per a la vida o la integritat física o psíquica d'una persona o de fets delictius perseguibles d'ofici.

Article 14. *Suport a la persona mediadora.*

Les persones mediadores poden demanar suport o assessorament al Centre de Mediació Familiar de Catalunya, en els casos o les situacions que requereixen coneixements especialitzats.

Article 15. *Caràcter personalíssim.*

Les parts i la persona mediadora han d'assistir personalment a les reunions de mediació sense que es puguin valer de representants o intermediaris.

CAPÍTOL III

Desenvolupament de la mediació

Article 16. *Inici de la funció mediadora.*

1. La mediació es pot iniciar:

a) A petició d'ambdues parts de comú acord.

b) A instància d'una de les parts, sempre que l'altra part n'hagi manifestat l'acceptació dins el termini de deu dies des que el Centre l'hagi citat a aquest efecte.

2. En el cas que el Centre de Mediació Familiar de Catalunya nomeni un mediador o mediadora designat de comú acord per les parts, la notificació del nomenament només s'ha de fer a la persona designada.

Article 17. *Reunió inicial.*

1. La persona mediadora ha de convocar les parts a una primera reunió en la qual els ha d'explicitar el procediment i l'abast de la mediació; en especial, les ha d'informar del dret de qualsevol d'elles de donar per acabada la mediació i del mateix dret que té la persona mediadora si aprecia que es produeixen les circumstàncies que assenyala l'article 11.2.

2. La persona mediadora ha d'informar les parts de la conveniència de rebre assessorament jurídic durant la mediació i de la necessitat d'intervenció lletrada per tal d'assessorar en la redacció del conveni, si aquest escau.

3. En la primera reunió, la persona mediadora i les parts han d'acordar les qüestions que cal examinar i han de planificar el desenvolupament de les sessions que poden ésser necessàries.

Article 18. *Acta inicial de la mediació.*

1. De la reunió inicial de la mediació familiar, s'estén una acta, en la qual s'expressa la data, la voluntarietat de la participació de les parts i l'acceptació dels deures de confidencialitat establerts per l'article 13. En la mesura que sigui possible, s'identifica l'objecte de la mediació i el nombre de sessions previstes.

2. L'acta se signa per triplicat, se'n lliura un exemplar a cadascuna de les parts i, un altre exemplar, el conserva la persona mediadora.

Article 19. *Deures de la persona mediadora.*

La persona mediadora al llarg de la seva actuació té el deure fonamental de facilitar un acord voluntari i equitatiu entre les parts i, per tant, ha de:

a) Facilitar la comunicació entre les parts, promoure la comprensió entre elles i ajudar a cercar possibles solucions al conflicte suscitat.

b) Vetllar perquè les parts prenguin les pròpies decisions i disposin de la informació i l'assessorament suficients perquè assoleixin els acords d'una manera lliure, voluntària i exempta de coaccions.

c) Fer avinent a les parts la necessitat de vetllar per l'interès superior dels fills menors o discapacitats.

d) Donar per acabada la mediació davant de qual-sevol causa prèvia o sobrevinguda, pròpia o aliena a la persona mediadora, que faci incompatible la continuació del procés de mediació amb les exigències establertes per aquesta Llei. En aquest sentit, la persona mediadora ha de prestar una atenció particular a qual-sevol signe de violència domèstica, física o psíquica, entre les parts.

Article 20. *Durada de la mediació.*

1. La durada de la mediació depèn de la naturalesa i la complexitat dels punts en conflicte. No pot excedir els tres mesos, comptadors des del moment de la reunió inicial entre la persona mediadora i les parts. Mitjançant una petició motivada de la persona mediadora i de les parts, el Centre de Mediació Familiar de Catalunya pot acordar una pròrroga fins al màxim de tres mesos.

2. S'ha d'establir per reglament el nombre mínim de sessions de la mediació per tancar-la sense acord, segons quines siguin les qüestions sotmeses a mediació, i el nombre màxim, tant si acaba en acord com si no.

3. A efectes estadístics, les persones que se sotmeten a la mediació han de respondre, amb caràcter potestatiu, un qüestionari en el qual han de fer constar llur parer sobre la durada del procés i sobre l'activitat de la persona mediadora. En el tractament de les dades d'aquest qüestionari se n'ha de respectar la total confidencialitat.

Article 21. *Acta final de la mediació.*

1. De la sessió final de la mediació s'estén una acta, en la qual han de constar exclusivament i d'una manera clara i concisa els acords totals o parcials assolits.

2. Si és impossible d'arribar a cap acord sobre l'objecte total o parcial de la mediació, s'estén una acta en la qual tan sols es fa constar que la mediació ha estat intentada sense efecte.

3. L'acta se signa tal com estableix l'article 18.2 i se'n lliura un exemplar a cada part que, si escau, traslladen als advocats respectius.

Article 22. *Comunicació de la mediació.*

1. L'acord aconseguit mitjançant la mediació pot ésser traslladat pels advocats de les parts al conveni regulador, i pot, així, ésser incorporat al procés judicial en curs o que s'iniciï, per tal d'ésser ratificat i aprovat.

2. En la mediació feta per indicació de l'autoritat judicial, amb suspensió del curs de les actuacions judicials, la persona mediadora ha de comunicar a l'esmentada autoritat, en el termini màxim de cinc dies de l'acabament de la mediació, si s'ha arribat a un acord o no. En el mateix termini s'ha de lliurar a les parts l'acta final de la mediació.

CAPÍTOL IV

Aspectes de registre i d'organització

Article 23. *Registre de persones mediadores.*

1. Tant el Centre de Mediació Familiar de Catalunya com els col·legis professionals que incorporen persones mediadores en gestionen els registres. Les persones que compleixen els requisits d'acord amb el que disposa l'article 7 i volen exercir la funció de mediació regulada per aquesta Llei s'han d'inscriure al registre del col·legi professional al qual pertanyen. Els col·legis professionals traslladen les inscripcions al registre del Centre de Mediació Familiar de Catalunya que té inscrits tots els professionals.

2. Tant el Centre de Mediació Familiar de Catalunya com els col·legis professionals han d'aplicar un criteri de repartiment equitatiu de les mediacions en els casos en què hagin de designar la persona mediadora.

3. L'estructura i el funcionament dels registres s'han de determinar per reglament.

Article 24. *Retribució.*

1. Les persones que s'acullen a la mediació i no tenen dret a la gratuïtat d'aquesta, regulada per l'article 9, han d'abonar a la persona mediadora, si l'altra part sí que té reconegut aquest dret, la meitat de les tarifes que el Departament de Justícia estableix.

2. El Centre retribueix les persones mediadores en els supòsits de gratuïtat de la mediació, d'acord amb les tarifes que el Departament de Justícia estableix.

3. Si cap de les dues persones que s'acullen a la mediació no té dret a la gratuïtat d'aquest servei i s'inicia sense intervenció de l'autoritat judicial, han d'abonar a la persona mediadora els honoraris que pactin a l'inici de la mediació. Els col·legis professionals poden establir uns honoraris orientatius ponderats per la complexitat de la mediació i el temps dedicat. En aquest cas, únicament és d'aplicació el capítol V pel que fa a les persones mediadores, si bé poden acordar que la mediació es desenvolupi d'acord amb els preceptes del capítol III.

Article 25. *Comunicacions al Centre de Mediació Familiar de Catalunya.*

La persona mediadora ha de comunicar al col·legi al qual pertany i al Centre de Mediació Familiar de Catalunya, mitjançant un imprès normalitzat, les dades relatives a cada mediació, als efectes estadístics i de verificació. Aquestes dades, atès que tenen un caràcter personal, han de restar protegides.

CAPÍTOL V

Règim sancionador**Article 26. Responsabilitat de la persona mediadora.**

L'incompliment de les obligacions establertes per aquesta Llei, que comporti actuacions o omissions constitutives d'infracció, dóna lloc a les sancions corresponents en cada cas, després de l'expedient contradictori previ.

Article 27. Fets constitutius d'infracció.

Constitueixen infracció els supòsits següents:

- a) Incomplir el deure d'imparcialitat exigible en els termes establerts per l'article 12.
- b) Incomplir el deure de confidencialitat exigible en els termes establerts per l'article 13.
- c) Incomplir els deures establerts per l'article 19.
- d) Incomplir les obligacions establertes per l'article 22.2.
- e) Incomplir les obligacions establertes per l'article 25.
- f) Incomplir el deure de facilitar prèviament les tarifes en els termes establerts per l'article 8.1.
- g) Incomplir el deure de denunciar en els termes establerts per l'article 13.4.

Article 28. Tipus d'infraccions.

1. Són infraccions lleus els fets assenyalats en l'article 27 c, d i e que no comporten perjudicis a les parts.
2. Són infraccions greus els fets assenyalats en l'article 27 a i b que no comporten perjudicis greus a les parts, i també la reiteració d'una infracció lleu en el termini d'un any. Així mateix, són infraccions greus les assenyalades en l'article 27 c, d i e que comporten perjudicis lleus a les parts.
3. Són infraccions molt greus els fets assenyalats en l'article 27 a, b i c que comporten perjudicis greus a les parts, i també la reiteració d'una infracció greu en el termini de dos anys.
4. En tots els casos, les violacions dels deures d'imparcialitat i de confidencialitat tenen sempre, com a mínim, el caràcter d'infracció greu.

Article 29. Tipus de sancions.

Les sancions que es poden imposar són:

- a) Per una infracció lleu, amonestació per escrit que es fa constar en l'expedient del registre.
- b) Per una infracció greu, suspensió temporal per a poder actuar com a persona mediadora, d'un mes a un any.
- c) Per una infracció molt greu, suspensió temporal per a poder actuar com a persona mediadora, per un període d'un any i un dia a tres anys, o baixa definitiva del Registre de persones mediadores.

Article 30. Òrgans sancionadors

El col·legi professional al qual pertany la persona mediadora és l'organisme competent per a iniciar d'ofici o a partir d'una denúncia l'expedient, per a instruir-lo i per a sancionar la persona mediadora d'acord amb els procediments i mitjançant els òrgans que estableixen les seves normes disciplinàries.

Article 31. Normes deontològiques.

Les persones mediadores han de respectar les normes deontològiques del col·legi professional al qual pertanyen i les que aprovi el Departament de Justícia a proposta dels col·legis afectats o després d'haver-los escoltat.

Article 32. Règim jurídic.

1. Tots els actes administratius que dimanen dels òrgans de govern i administratius del Centre de Mediació Familiar de Catalunya poden ésser objecte de recurs d'alçada davant l'òrgan que sigui el superior jeràrquic del que ha dictat l'acte. El recurs extraordinari de revisió es pot interposar davant el conseller o la consellera de Justícia en els supòsits regulats en la legislació de procediment administratiu.

2. La interposició del recurs contenciós administratiu és procedent segons el que estableix la llei d'aquesta jurisdicció.

3. L'exercici d'accions civils i laborals es regeix per les normes que li són aplicables, i la reclamació prèvia ha d'ésser resolta pel conseller o consellera de Justícia.

4. Als actes dels òrgans dels col·legis professionals, els és aplicable el règim de recursos establert pels estatuts respectius.

Disposició addicional. Estructura territorial del Registre.

1. El Registre de persones mediadores del Centre de Mediació Familiar de Catalunya s'estructura en les demarcacions que corresponen a les delegacions territorials del Departament de Justícia.

2. S'autoritza el Govern perquè, mitjançant un decret, pugui establir demarcacions més reduïdes que abastin un o diversos partits judicials.

Disposició final primera. Desplegament per reglament.

1. Es faculta el Govern perquè desenvolupi les normes relatives a l'organització, el funcionament i la publicitat del Registre de persones mediadores, a la capacitat de les persones mediadores, al règim de tarifes, a l'establiment dels òrgans sancionadors i les altres normes de desplegament que siguin pertinents.

2. El Govern ha de desplegar les actuacions que siguin pertinents per a executar aquesta Llei en el termini de sis mesos de l'entrada en vigor.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor al cap de nou mesos d'haver estat publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya».

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 15 de març de 2001.

JOSEP DELFÍ GUÀRDIA I CANELA
Conseller de Justícia

JORDI PUJOL
President